

driftsomkostninger til bl.a. medlemshonorarer, godtgørelse af medlemmers transportudgifter, kopiering m.v. Der må dog samtidig peges på, at en gennemførelse af forslaget vil kunne skabe behov for en øget ressourcetilførsel til nævnets sekretariat.«

Efter afgivelsen af Per Sørensen-udvalgets 2. delbetænkning har Indenrigsministeriet fra Flygtninge-nævnets sekretariat modtaget oplysning om, at der for tiden kun i meget begrænset omfang er tale om en pukkel af sager, der alene af kapacitetsmæssige grunde afventer behandling, jf. nærmere pkt. 2.2.3.

Dette til trods finder Indenrigsministeriet det vigtigt, at der gennem en reduktion af antallet af nævns-medlemmer skabes mulighed for en hurtigere afvikling af de sager, som påklages til Flygtninge-nævnet.

Henset til den betydelige sagspukkel i Direktoratet for Udlændinge, som forventes behandlet i normalprocedure, og som efter Direktoratet for Udlændinges sagsbehandling må forventes påklaget til Flygtninge-nævnet, finder Indenrigsministeriet således, at der er behov for en hurtigere og smidigere afvikling. Det bemærkes, at udtræk fra Udlændingeregistret viser, at ca. 96 % af alle sager, hvori Direktoratet for Udlændinge i perioden 1. maj - 31. oktober 1993 meddelte afslag efter normalproceduren, blev påklaget til Flygtninge-nævnet.

Det bemærkes herved, at Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at antallet af asylsager, hvori direktoratet endnu ikke har truffet afgørelse, og som må forventes behandlet efter normalprocedure, udgør ca. 1.600, jf. ovenfor under pkt. 2.2.2., og at sagspresset i Flygtninge-nævnet næppe vil aftage i de kommende år, jf. ovenfor.

Hertil kommer, at den tid, der i dag medgår til sagens behandling i Flygtninge-nævnet, med fordel vil kunne reduceres yderligere. Navnlig vil der være mulighed for at gøre den tid, der medgår til skriftlig votering i nævnet, og som ca. 1/10 af sagerne i Flygtninge-nævnet beror på, endnu kortere med et færre antal medlemmer i nævnet.

Indenrigsministeriet finder herefter, at antallet af nævnsmedlemmer bør reduceres til i de sager, der ikke er af principiel karakter, og som må forventes at udgøre langt hovedparten af sagerne, at være 3 medlemmer. Indenrigsministeriet lægger samtidig afgørende vægt på, at sager, der er af principiel karakter, fortsat behandles i 7-mandsnævnet, jf. nedenfor.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse etableres der herved en mere naturlig fordeling af sager imellem 3-mandsnævnet og 7-mandsnævnet, end det for øjeblikket er tilfældet, hvor såvel principielle som almindelige sager behandles i 7-mandsnævnet.

For så vidt angår spørgsmålet om muligheden for en kapacitetsudvidelse ved den foreslåede reduktion

af Flygtninge-nævnet skal det bemærkes, at andre medlemmer af Per Sørensen-udvalget er af den opfattelse, at der højst vil kunne blive tale om en ubetydelig tidsmæssig besparelse pr. sag ved at reducere antallet af nævnsmedlemmer til 3, og at berammelsen af en ekstra sag derfor vil give en længere arbejdstid i nævnet, hvad man ikke finder forsvarligt. Det er i den forbindelse oplyst, at nævnets nuværende arbejdstid ofte er på 8 til 8½ time.

Som beskrevet ovenfor har nogle medlemmer i Per Sørensen-udvalget kunnet anbefale, at et stort nævn fremover kommer til at bestå af 5 medlemmer. Et mindretal har imidlertid ikke kunnet gå ind for, at nævnet reduceres fra de i dag 7 medlemmer. Disse medlemmer lægger vægt på, at Dansk Flygtningehjælp finder det af afgørende betydning at kunne deltage med to medlemmer i et stort nævn. I Per Sørensen-udvalgets betænkning s. 21-22 er der nærmere redegjort for Dansk Flygtningehjælps begrundelse herfor, herunder at man finder det vigtigt, at man kan opretholde den nuværende praksis med at indstille lige mange jurister og ikke-jurister, hvor sidstnævnte læge repræsentanter kan argumentere med baggrund i humanitære synspunkter.

Indenrigsministeriet tillægger det stor betydning, at sager, der er af principiel karakter, behandles i et stort nævn og finder det i den forbindelse vigtigt, at der er en bred sammensætning af dette nævn, som af alle kan anses for retssikkerhedsmæssigt fuldt betryggende.

Da de almindelige sager, som ikke er af principiel karakter, som beskrevet ovenfor foreslås behandlet i et nævn bestående af 3 medlemmer, finder Indenrigsministeriet, at det store nævn, der skal behandle de principielle sager, fortsat bør bestå af 7 medlemmer.

Som påpeget af Per Sørensen-udvalget bør man, såfremt man ønsker at opretholde 7 medlemmer i de store nævn, erstatte Socialministeriets repræsentant i nævnet med en anden. Der har i udvalget været enighed om, at det 7. medlem til erstatning for Socialministeriets repræsentant bør være en advokat eller en person med kommunal baggrund, i givet fald således at sidstnævnte udpeges efter en fælles indstilling fra Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Indenrigsministeriet finder, at der kan være grund til at vælge endnu en advokat, som fra retsarbejdet bl.a. vil være bekendt med at skulle bedømme en persons troværdighed, hvilket spiller en stor rolle i mange asylsager. Samtidig deltager advokater allerede i forvejen i nævnsarbejdet, hvilket kan medvirke til at sikre den nødvendige kontinuitet.